

Poemas

Ramón Xirau

[>> Ver nota en español](#)

Cireres

Vermelles les cireres,
vermell el claustre illuminat
de vides netes. Claredat.

El sol, càntic de foc?

Vermelles les cireres?
tot llum, tot mar
tot claustre

Graons

a Anna Maria

I

Les estrelles ens miren lentament
s'acluquen les radies. L'arc de llum
rodeja els caps en el camí del foc,
focs i banderes en les barques, fosc
el foc esbalaït de les taronges,
en l'aguanova els tarongers. Les brides
dels cavalls pensats, pesants, imaginats
lleugerament com els estels ens guien,
poruga nit no ens venç la teva fosca
de marivents i rels en la falesa.
Ah tot canta, tot canta, toto canta
en les crülles del desert: arc breu del mar.

Calamar, astre-neu, sí a poc a poc
m'enlluermen (el sol les escumes
fa castells breus de marineu i Blas).
Els pagesos es mouen ?moure's lleu?
com a casa de Brueghel, com els rius
que es mouen; no, que es nuen
en les pintures altes dels balcons oberts
en les petjades d'un somni que reflexen
les puríssimes
aigües dún ull que no veig ni puc veure
amb ulls carnals, oh déus del mar
oh déus excessos de la mar.

(Group exacte, intacte de flors grogues
en els camins del bosc, en les dreteres
de la mirada em cerquen, beuen, canten,

no, no em muren, Ah barques. Poc
 a poc a poc els àngels de ponent i vent
 riuen, les flors de cada ximbla
 m'esperen no sé on o o bé sé poc
 més enllà de les fonts, ah, barques.
 Tot és un exercici de bellesa
 en les ones blavenques).

Les ximbles, les mirades del cap
 ?mar endins? creixen, flors d'escuma.
 Migdia. Tot és silenci i en la roca
 creix l'esguard Teu jamai visible
 i semprement, eternament visible
 com les onces visibles totes sorra
 com la soca i la fusta totes lleus
 com la senzilla llum memoriosa

Ment.

(Xiscleu gavines-naus or lleu i Déu
 pensar del pensament esgarrifat el bec
 restauradorament-illenc i creu i crec
 mimosallumdesficideshonestohfleuve
 d'un esguar irritat, malivol, maridol
 oh barques, barque, baques,
 oh les barques.)

Una fulla navega en haches riu
 i és verda i pura mar de llum i mar.

XI

Barques de la mar blava,
 les oliveres rams i el rem de tot ocell
 parlen el cant, Gregori, d'una llum
 que no permet tenebres. S'obren els llibres,
 s'obren tots el signes ?barques, barques?
 les estrelles ens miren lentament,
 s'acluquen les radies. L'arc de llum
 malgrat Dolor, canta, tot canta,
 quan les taronges, madures, en el camp
 verd cauen i són llum,
 ah, mar, de barques, barques, barques,
 en la badia oberta, en el cristall
 de la badia de les barques, barques,
 quan les taronges s'obren en el cel.

Temple II

No sé si el temps ens cerca anell de llum
 no sé si les naus blaves
 veuen ones de llum en el camí
 del temple. No sé si mirades de les ones
 reneixen en les fulles, en les eures,
 en les sorres.

Les cruïlles del vent, les fires del matí
 encenden, nit endins,
 les moreres del foc.
 Món: exercici del equilibris lleus
 cau i no cau en el capvespre encès,
 no sé si ens veus en el eures del temple.

Ens mira, ens mira, ens mira Sensenom?

Se que el sileni esclava
en les maduixes vives
de la tarda.

[arriba](#)

[Descargar PDF](#)

[<< nota anterior](#) | [nota siguiente >>](#)

LOS INTENSIVOS VALEN LA PENA
Wellington House Idiomas
Inglés | Alemán | Francés | Catalán | Español
www.wellingtonidiomas.com • info@wellingtonidiomas.com

[sumario](#) | [staff](#) | [libros](#) | [archivo](#) | [enlaces](#) | [mlb](#) | [blog](#) | [contacto](#) | [servicios](#)

:: Malabia :: arte, cultura y sociedad | [Barcelona](#), [Montevideo](#), [La Plata](#)